

WARE HOOP VOOR EEN WANHOPIGE

Psalm 143 van Koning David.

Wanneer wij even rond ons kijken en luisteren, dan zien en horen wij dat onze maatschappij in zijn denken geen vaste of gezonde grond meer heeft. De mens leeft niet van brood alleen, en velen komen vandaag in de put te zitten. Men zoekt zijn toevlucht, in allerlei ongeloofwaardig advies, of men vlucht in drank, drugs, medicatie uit wanhopigheid. De verwachtingen in dit aardse leven zijn voor velen al niet meer zo groot. Mensen zoeken gelukkig te zijn, maar een doeltreffend boek buiten de Bijbel, is er niet. Onze welvaart zinkt opzettelijk voorzichtig weg, door zeer invloedrijke elites. Waar is dan nog een houvast? De depressieve, hopeloze mens “stapt uit het leven”! De satan won, en wint zielen! **1 Petrus 5:8** *Wordt nuchter en waakzaam. Uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, zoekende wie hij zal verslinden.*

David werd ook eens wanhopig!

Wij nemen hem eenvoudig als voorbeeld, een man, die het plots geestelijk zeer moeilijk had, doodsbang, maar hij stelde zijn vertrouwen op zijn Schepper. Wij kijken naar koning David, door Gods Geest gedreven schreef hij als profeet, bemoedigende teksten en muziek: bv. psalm 143.

1 Een psalm van David. O HERE, hoor mijn gebed, neem mijn smekingen ter ore; antwoord mij naar uw trouw, naar uw gerechtigheid; 2 ga niet in het gericht met uw knecht, want niemand die leeft, is voor U rechtvaardig.

Koning David wist wat hij diende te doen in zijn emotionele zeer moeilijke momenten in zijn leven. Hij had een spontane reactie: **Bidden** in vertrouwen tot zijn God. Hij bad in feite eerst om vergeving door genade, en wist dat God trouw was aan zijn woord: **Gaarne vergevend** voor de bidders! (Ps.86:5) Hier begint het al, bidden lijkt vandaag wereldvreemd.

Bidden is niet populair, en is weinig bekend. Men denkt, zoals traditioneel opgevoed, aan een herhalend aframmelen van voorgeschreven gebeden, met gevouwen handjes, voor een brandend kaarsje. God verhoort geen verkeerd bidden! Let wat Jezus daarover adviseert: **Matth. 6:7 En gebruikt bij uw bidden geen omhaal van woorden, zoals de heidenen; want zij menen door hun veelheid van woorden verhoord te zullen worden.**

David een man naar Gods hart, hij sprak zonder omwegen, of “recht door zee” zoals men dat in de volksmond zegt. Hij wil met God helemaal niet in discussie gaan, want niemand is goed of rechtvaardig. (Luc.18:19). Ieder mens wordt geboren als zondaar, en is in **een staat van beschuldiging**. God heeft altijd gelijk, want Hij zegt is waarheid. Wie het niet wil geloven, blijft in die schuldige staat, en zal na zijn dood, door die Bijbel, Gods woord worden veroordeeld. (Joh.12:48)

3 Want de vijand vervolgt mijn ziel, hij vertreedt mijn leven ter aarde, hij doet mij wonen in duisternis, aan hen gelijk, die voorlang gestorven zijn.

David had het later door: de satan wilde hem eronder krijgen met een listige strategie. De zoon van David werd speelbal in satans handen. Zijn zoon vermoorde zijn broer, David wilde hem een bepaalde tijd niet meer zien, Absalom verbittert spreekt hij leugens over zijn vader. Hij zorgt ervoor dat zijn vader uit het paleis moet vluchten. David komt terecht in een donkere spelonk, een plaats waar men de doden begraaft! Hij kwam al in een dergelijk situatie toen hij vluchtte voor Saul.

Het verdriet van David doorboort (vervolgt) zijn hart: Je eigen zoon bedreigt je leven, maakt je ten schande, ten slotte moet je strijden tegen je eigen zoon! Dit is hartverscheurend, dit is om wanhopig te worden, en waarom laat God dit allemaal toe? Wat deed ik dan verkeerd dacht David?

4 Daarom versmacht mijn geest in mij, mijn hart is ontsteld in mijn binnenste

David was nu terneergeslagen! In een dergelijke toestand zouden de stoppen doorslaan, zo zegt men dat vandaag. De satan wilde twijfel zaaien in het hart van de koning. David was eerst radeloos en in shock, omdat het kwaad aan het licht kwam, door zijn bloedeigen Absalom! Doch David wist dat God hem niet in de steek zou laten, dat is iets dat ieder wedergeboren christen weet of moet weten! **Profetisch gezien**, zien wij hier als tegenbeeld, Israël in een wanhopige toestand. Uiteindelijk zullen ze roepen op hun God, maar zullen ervaren dat nu toch die Jezus uit Nazareth, hun God is!

5 Ik gedenk aan de dagen van ouds; ik overleg al Uw daden; ik spreek bij mijzelf van de werken Uwer handen.(STV)

Hier vinden wij dat David veel geloofservaring heeft opgedaan. David had een goede Bijbelkennis. Hij bedenkt al de wonderlijke werken die ook God in zijn leven al had gedaan. Hij heeft de nodige tijd gemaakt voor meditatie. Bedenk hoe hij de reus Goliath zonder angst tegemoet trad, in zijn vertrouwen op God, hij herdacht zijn grote overwinning in geloof.

Wanneer waren onze laatste geloofsstappen? Het geestelijke leven van een christen groeit uit zijn persoonlijke geloofsonderzoek. Getuigen, was en is de Bijbelschool van Jezus. Wij worden niet graag beproefd, en toch leren wij hieruit meer en meer, te vertrouwen op onze enig levende God. Pas dan weet men hoe zwaar iemands geloof weegt. (1 Petr.1:7)

6 Ik breid mijn handen uit tot U; mijn ziel is voor U als een dorstig land. Sela. 7 Verhoor mij haastelijk, HEERE! mijn geest bezwijkt; verberg Uw aangezicht niet van mij, want ik zou gelijk worden dengenen, die in den kuil dalen.

David vergelijkt zijn ziel, zijn hart, met uitgedroogde grond. Droogte maakt grote scheuren in de grond. Het geestelijk denken van een christen kan er ook zo uitzien. Droge, beproefde grond heeft veel water nodig! Mensen die zwaar depressief worden zijn uitgedroogde, verscheurde harten. Ze moeten de woorden horen en geloven van Hem die hen schiep! Je gaat toch ook niet met je gezondheidsproblemen naar de beenhouwer of bakker! Soms gebruikt men wel veel “deskundig” of “lauw”

water, veel krachteloze woorden, woorden die niet leven! Geest en levend water is nodig! *Joh. 7:38 Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van **levend water** zullen uit zijn binnenste vloeien.*

Met leuke verhaaltjes op de kansel, komt er geen hulp of troost. Fris en levend water is nodig, woorden die “van boven” komen. God troost zijn aangenomen kinderen zelf! De profeet Jesaja schrijft het duidelijk op : **Jesaja 51:12 Ik, Ik ben het, die u troost. Wie zijt gij, dat gij bevreesd zijt voor een sterfelijk mens, voor een mensenkind, dat als gras wordt weggeworpen;**

10 Leer mij uw wil te doen, want Gij zijt mijn God, uw goede Geest geleide mij in een effen land.11 Om uws naams wil, HERE, behoud mij in het leven, voer naar uw gerechtigheid mijn ziel uit de benauwdheid, 12 verdelf mijn vijanden naar uw goedertierenheid, en richt te gronde allen die mij benauwen, want ik ben uw knecht.

Van nature uit wil een mens steeds handelen vanuit zijn “eigen” wil. David heeft ondervonden dat dit niet altijd doeltreffend is, en ook veel verdriet kan veroorzaken. Men kan soms dingen goed bedoelen, en toch kan men achteraf teleurgesteld worden. Dit komt uit het zondige, en verkeerd denken van de mens. Ons eigenzinnig denken gaat veel in tegen het denken van God, dat noemt men een “vleselijk denken”. Wij moeten altijd Bijbels geestelijk denken, en de Bijbelse bril opzetten.

Zo is Israël voor ons een voorbeeld. Het wil nog steeds strijden in eigen kracht, tegen de ganse wereld. Het zal als koning David in de benauwdheid (grote verdrukking) terechtkomen. Dan zal het gaan bidden en roepen op hun God. Dan komt Jezus terug, hun echte Messias! Daarom bid David hier: Leer mij uw wil te doen! Leren neemt in het leven van een christen nooit een einde.

De reden die David aanhaalt waarom God hem genadig zou zijn is: Ik ben uw knecht!

Een kind van God in het tweede testament, is iemand die gerechtvaardigd is, dus een nieuwe status. Neen, je ziet het niet aan het uiterlijk van die mens. Hij is als een schelp, de buitenkant is vuil, onaanzienlijk, nog zonde te zien, maar op de dag dat men hem opent, vind je de “parel”!

Ben jij die ook die parel in Gods ogen?

